

František Horák (1909 – 1997) – Československý kynolog

Další inspirativní postava v české historii. Rozsah jeho práce je neuvěřitelný. Jeho největším dílem byl vznik nových, dnes uznávaných plemen českého teriéra a českého strakatého psa (někdy označován jako Horákův laboratorní pes).

Narodil se v červnu 1909 na zámku poblíž Chlumce nad Cidlinou, protože Františkov otec pracoval pro rodinu Kinských. Možná i díky tomu poznával práci se zvířaty a jejich šlechtění (hrabata Kinských vyšlechtili plemeno koně Palomino). Už od devíti let směl chovat štěňata a později i hříbata.

Od roku 1934 pracoval v lesích, takže důvěrně poznal povahu skotského teriéra jako lovce a norníka. O 4 roky později založil vlastní vrh s názvem Lovu zdar. Ve 30. letech se také potkal s panem Červenkou, s kterým se chystali založit novou psí linii. Jenže přišla druhá světová válka a p.Červenka ji nepřežil. Roku 1938 se Horákovu skotskému teriérově narodil první vrh. Pak se celá rodina i se psy přestěhovala do Klánovic k Praze a podle jeho deníkových záznamů nastalo náročné období. Změna přišla v roce 1949, kdy došlo k prvnímu křížení skotského a sealyhamského teriéra, tedy byl to rok vzniku českého teriéra (první pes nesl jméno Adam Lovu zdar).

František Horák také pracoval jako asistent v Československé akademii věd a získané poznatky uplatnil při šlechtění psů. Kromě českého teriéra a českého strakatého psa se podílel na vzniku českého horského psa. Bez vysokoškolského vzdělání jsou jeho vědomosti z genetiky obdivuhodné.

Obliba českého teriéra byla například v Holandsku a Kanadě nevídaná. A u nás jsou jeho plemena chována pouze nadšenci a jsou to plemena širší veřejnosti takřka neznámá.

Psí hrdinové (určitě vás napadnou další díla), s kterými se můžete setkat ve filmu

- Goro, bílý pes
- Hačikó – příběh psa
- Pod jezevčí skálou

v knize

- A.C. Doyle – Pes baskervillský
- J. London – Bílý tesák
- J. London – Volání divočiny

Šelmy a pes

Skupina šelem se dělí na pozemní šelmy a ploutvonožce. Obě skupiny mají díky lovu výborně vyvinuté smyslové orgány a uzpůsobená těla k lovu.

Pes patří mezi psovitě šelmy. Jistě víte, že jsou ještě kočkovité šelmy.

1) Jak se mezi sebou liší? Říkám si, že toho víte spoustu sami, tak zkuste najít a doplnit do srovnávací tabulky. (Některá hesla jsou navíc a jedno se objeví u obou skupin.)

PSOVITÉ ŠELMY	KOČKOVITÉ ŠELMY

NEZATAŽITELNÉ DRÁPY	PROTÁHLÁ HLAVA	LOVÍ SKOKEM
LOVÍ UŠTVÁNÍM	KULATÁ HLAVA	
MAJÍ PLOUTVE	ZATAŽITELNÉ DRÁPY	MASOŽRAVCI
VELKÉ ŠELMY	ŠPATNÝ POHYB NA PEVNINĚ	

Rozuměli jste všem slovům? Dokázali byste tabulku doplnit i bez nápovědy?

2) Příklady psovitých šelem v hádankách.

- Podobá se velikému ovčáckému psu. Má šikmo položené oči. Pomalu se k nám vracejí, častěji se v zimě zatoulají ze Slovenska. Na člověka běžně neútočí. Žije ve smečkách.
Je to
- Má nezatažitelné drápy. Dokáže vyvinout rychlost až 100 km/hod! Loví skokem.
Je to
- Má velké ušní boltce, kterými se ochlazuje. Žije na poušti. Je to nejmenší psovitá šelma.
Je to

3) Připravte si na příště krátké představení nějakého psa. Vysněného, vlastního, půjčeného...